

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Șoldănești din 29 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 aprilie 2014 de avocatul Galescu Vasile în numele inculpatului

Creciun Edgar Gheorghii, născut la 18 iulie 1991, originar și domiciliat în or.Șoldănești, str.31 August 125/7, ap.1.

Termenul examinării cauzei:

1. 09.01.2012 - 29.04.2013 - prima instanță,
2. 14.06.2013 - 02.04.2014 - instanța de apel,
3. 20.05.2014 - 25.06.2014 - instanța de recurs.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 29 aprilie 2013, Creciun Edgar a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Roșca Ștefan și Nastas Eugen, în privința cărora sentința nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Creciun Edgar, la 21 august 2011, aproximativ la ora 03.30, aflându-se în localul „Doina”, din str.Prieteniei, or.Șoldănești, în loc public, împreună cu Nastas Eugen și Roșca Ștefan, și încă cu 4 persoane neidentificate, din intenții huliganice, l-au atacat și l-au bătut pe cet.Țurcanu Mihail, aplicându-i mai multe lovituri cu mâinile și picioarele în diferite părți ale corpului, i-au rupt maioul în sumă de 300 lei, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.99/D din 06.09.2011, vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul în numele inculpatului E.Creciun, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că în speță lipsește atât obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism, care constituie „ordinea publică”, cât și latura subiectivă, care este caracterizată prin „intenția directă”, din materialele cauzei rezultă că acțiunile inculpatului E.Creciun, nu au fost îndreptate la încălcarea ordinii publice, dar la observațiile brutale și acțiunile ilegale ale părții vătămate în ograda barului; că sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe exact cercetate în instanța de judecată, însă normele de drept procedural indicate nu au fost respectate la judecarea acestei cauze penale; acțiunile lui E.Creciun nu au fost încadrate corect, deoarece nici un martor audiat în ședința de judecată nu a confirmat faptul că acesta a

încălcat grosolan ordinea publică, că a aplicat violență sau l-a amenințat pe M.Țurcanu; instanța a reținut în acțiunile inculpatului că acesta a exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, pe când sintagma dată a fost exclusă din norma penală; instanța s-a mărginit numai la reproducerea declarațiilor martorilor în sentință, fără a fi verificate și apreciate prin prisma coroborării lor, iar declarațiile părții vătămate sînt contradictorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul V.Galescu în numele inculpatului E.Creciun, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel, verificînd în ședința de judecată probele administrate, care au fost cercetate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia că acestea demonstrează vinovăția lui E.Creciun în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) Cod penal, fiind bazată pe declarațiile părții vătămate M.Țurcanu, a martorilor M.Musteață, O.Guzun, C.Tatarenco, R.Todua, și actele cauzei - înștiințarea parvenită de la comisariatul de poliție, procesele-verbale de ridicare și de examinare a obiectului, de confruntare dintre partea vătămată și inculpați, rapoartele de expertiză medico-legală din 23.08.2011 și 06.09.2011, conținutul cărora confirmă faptul săvîrșirii de către inculpați, inclusiv, și de E.Creciun a infracțiunii de huliganism.

La fel, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelant, precum că în speța dată lipsește obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism care constituie „ordinea publică”, sînt neîntemeiate, deoarece conflictul a avut loc în fața la intrarea în localul cu denumirea „Doina”, deci într-un loc public, ce a avut ca consecință și suspendarea temporară a activității normale a barului, fapt confirmat de către martorul C.Tatarenco, huliganism, ce a fost însoțit de aplicarea violenței, fapt confirmat de partea vătămată, care a relatat că prima lovitură a fost aplicată de către E.Nastas în regiunea capului și nu a avut posibilitatea de a se apăra, deoarece era ținut de către E.Creciun și Ș.Roșca, toți avînd un comportament neadecvat.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului E.Creciun, este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal, la care s-a ținut seama de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de circumstanțele agravante și atenuante ale cauzei, și de persoana acestuia.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Galescu în numele inculpatului E.Creciun care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat respingerea recursului fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrelor judecătorești pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerînd că în acțiunile inculpatului E.Creciun lipsesc elementele infracțiunii de huliganism, solicitînd să fie achitat.

Colegiul penal reține că, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept,

corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui E.Creciun în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sînt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sînt declarațiile:

- părții vătămate M.Țurcan, care a explicat că prima lovitură i-a fost aplicată de către E.Nastas în regiunea capului, neavînd posibilitate să se apere, deoarece era ținut de către E.Creciun și E.Roșca;

- martorului M.Musteață, care a declarat că primul l-a lovit pe partea vătămată E.Nastas, apoi E.Creciun și E.Roșca;

- martorului C.Tatarenco, care a declarat că inculpații au servit băuturi alcoolice în incinta barului, iar cînd E.Roșca s-a adresat cu cuvinte necenzurate, dînsa nu le-a mai vîndut nimic, explicînd că din cauza lor barul a fost închis, după conflict partea vătămată era însîngerată și a intrat în bar să se spele, nu știe care a fost motivul conflictului între aceștia, deoarece totul s-a petrecut afară;

- martorului O.Guzun, care a declarat că ieșind din bar a văzut un conflict, erau foarte mulți oameni, printre care și E.Nastas, după conflict partea vătămată i-a spus că a pierdut lanțișorul de aur și verigheta, care ulterior au fost găsite;

- martorului R.Todua, care a lămurit că conflictul de fapt nu l-a văzut, însă a auzit careva cuvinte necenzurate între E.Nastas și M.Țurcan, nu cunoaște motivul începerii conflictului, el numai i-a despărțit pe partea vătămată cu E.Creciun și E.Nastas;

- și actele cauzei - înștiințarea parvenită de la comisariatul de poliție, procesele-verbale de ridicare și de examinare a obiectului, de confruntare dintre partea vătămată și inculpați, raportul de expertiză medico-legală din 23.08.2011 și 06.09.2011, conținutul cărora confirmă faptul săvîrșirii de către inculpați a infracțiunii de huliganism.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpatul E.Creciun a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii de huliganism, adică atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a acestei infracțiuni, deoarece acesta, fiind în loc public, prin acțiunile sale intenționat a încălcat grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, participînd la cauzarea vătămarilor corporale ușoare părții vătămate.

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului E.Creciun în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiunii adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, sau altor persoane care curmă actele huliganice.

În speța dată, cert s-a constatat că E.Creciun în afară de încălcarea ordinii publice, a aplicat violență asupra părții vătămate M.Țurcan, căruia i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare. Astfel, din conținutul hotărîrilor atacate, rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Argumentele recurentului, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, și anume că în declarațiile părții vătămate sînt careva divergențe cu cele ale martorilor O.Guzun, C.Tatarenco, R.Todua, care ar trezi dubii, nu pot fi reținute, deoarece aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în

apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie (f.d.216-220).

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările recurentului privind achitarea inculpatului E.Creciun, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc. Faptul că instanțele au reținut în acțiunile inculpatului sintagma că acesta a exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, pe când aceasta a fost exclusă din norma penală în baza căreia el a fost condamnat, nu influențează asupra calificării acțiunilor acestuia și nici asupra pedepsei stabilite lui.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.61, 75, 76, 90 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriai Șoldănești din 29 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 aprilie 2014 de avocatul Galescu Vasile în numele inculpatului Creciun Edgar, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 iulie 2014.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun